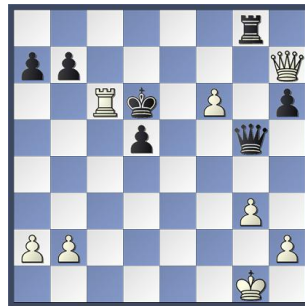

Seppuku

(Joost Duquesnoy, 27 maart 2016)

Seppuku, hier misschien beter bekend als harakiri, is een mooie Japanse gewoonte. Je schrijft een haiku, je pakt een scherp mes, snij je buik open, regel iemand die achter je staat en je hoofd van je romp scheidt voordat je spijt krijgt en alles is vergeven en vergeten. Er zijn verschillende redenen om seppuku te doen. Een ervan is de schande van verlies. Na afloop van de confrontatie met Oisterwijk zou het hele tweede team gezamenlijk seppuku hebben moeten doen. Maar misschien vraag ik dan iets te veel inzet. Voor mezelf heb ik wel het gevoel dat ik plaatsvervangend seppuku heb gepleegd om de eer van het team te redden. Seppuku op het schaakbord doet misschien niet zo zeer als een echte seppuku. Maar geestelijk heb je er veel langer last van. Je psyche kan aardig in de war raken van een schaak seppuku waar een echte seppuku, waar je na korte tijd niets meer van voelt, vooral rust brengt.

Hieronder mijn seppuku. Wit staat al een tijdje verloren en heeft in een laatste wanhoopsdaad Txc6+ gespeeld.

Om voor mij nog steeds onduidelijke redenen schoot opeens, in een split second, de volgende haiku door mijn hoofd:

Schaakbord wit zwart

Een stuk wordt geslagen, schaak!

Au, wat doet dat zeer

En vol bravoure stak ik het mes in mijn buik en ging volledig van links naar rechts. Ik speelde dus bxc6?? waarna mijn tegenstander zo vriendelijk was om met De7# mijn hoofd van mijn romp te scheiden. Na Kxc6 is het einde oefening voor wit.

Mijzelf verdiepend in het fenomeen seppuku kwam ik erachter dat een reden voor seppuku kan zijn dat je het niet eens bent met het beleid van de leider. Een nogal dom idee omdat een leider zeker niet van gedachte zal veranderen als zijn ondergeschikten seppuku plegen (deden sommigen op mijn werk dat maar eens, dat zou een hoop gedoe een stuk eenvoudiger maken). Nu ik er zo over nadenk begin ik mij af te vragen waarom het eerste team om deze reden eigenlijk niet collectief seppuku pleegt. Je vraagt je af waarom dat eigenlijk al jaren geleden niet gebeurd is.

We begonnen zo goed, althans zo leek het. Het begon al met een telefoontje van Edgar toen ik op weg was naar Vlijmen om Gerard op te halen. Edgar zijn fiets was kapot en of hij opgehaald kon worden. Dat kon en met een TomTom kom je overal, ook al volg je niet de meest optimale weg. Ik werd via het centrum van Kaatsheuvel geloodst waar buitenom een stuk sneller was geweest. Omdat

te laat komen een optie werd had ik HansS maar even gebeld dat we misschien wat later zouden zijn en hij zou wel tijdrekken. Dat deed hij door buiten te gaan staan en zich voor iedereen onzichtbaar te maken. Nu kun je min of meer achterlangs bij Hotel Waalwijk komen als je door de woonwijk achter het hotel rijdt, wat ik deed. Dat gaf mij mooi de gelegenheid het wedstrijdformulier alvast in te vullen terwijl HansS nog steeds voor de voordeur stond tijd te rekken.

Na een dik uur spelen stonden de meeste partijen voor ons beter. Behalve misschien Leon. Die offerde een looper op h7 en dat offer was, hoewel verklaarbaar, zeker niet correct. Leon speelde dezelfde variant als de donderdag voorafgaand aan. Alleen speelde hij toen tegen mij. Uiteindelijk ging hij die donderdag in een kansloze stelling door zijn vlag. Maar ergens tijdens die partij had hij een zet of drie de mogelijkheid een winnende aanval te beginnen met het beroemde offer op h7. En geheel tegen zijn gewoonte in verzuimde hij dat. En als je dan een zelfde opening speelt en de stelling lijkt heel erg op een net gemiste winst kans dan moet je wel heel sterk in je schoenen staan om niet voor de verleiding te bezwijken. Alleen was het nu gewoon fout en ging hij, weer, kansloos ten onder.

Wim won regulier op het eerste bord. Ik heb niet veel van de partij gezien maar volgens mij was het vanaf het begin beter voor Wim.

Gerard kwam na een uurtje of anderhalf vragen of hij remise mocht spelen. Dat mocht. Er staat toch niets meer op het spel en iedereen mag doen wat hem goeddunkt. Uiteindelijk verloor hij een bloedloze partij omdat hij een geïsoleerde pion had die zich maar niet wilde oplossen.

Nee, dan René. Die was op een subtiele manier solidair met mij, of zag mijn deceptie al aankomen. Ook hij pleegde seppuku maar dan wel op een creatieve manier. Hij zag een schaak over het hoofd en pakte vrolijk met zijn dame een pion ofzo. Zijn tegenstander wees hem fijntjes op de illegaliteit van die zet waarna niets anders restte dan het schaak op te heffen. Het was wel jammer dat dit met de dame moest, aanraken is tenslotte zetten, en dat die dame, samen met de partij, linea recta naar de doos verdween.

Ralph speelde een goede partij en kwam gewoon beter te staan, waarschijnlijk gewonnen. Zijn zwakte zit nog in het eindspel. En dat was dan ook waar het mis ging.

Godfried speelde een goede partij. Zijn tegenstander had ergens in de buurt van zet twintig wel op mogen geven maar speelde nog door tot en met ergens in de veertig zetten. Op een gegeven moment stond hij twee torens en een stuk achter. Dan speel je toch niet meer door....?

Edgar speelde remise. Zoals inmiddels traditie was hij weer het langste van allemaal bezig. Volgens mij ging het lange tijd gelijk op. Maar in het eindspel mistte hij stukwinst en kort daarop torenwinst. In de eindstelling was er geen mat potentieel meer aanwezig. Remise dus.

1 Overzichtje door de huisfotograaf, Godfried Couwenbergh

r6	Klasse 2B	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	BSV 2	12	36		5	6	6		6½	5½	7
2.	Waalwijk 2	8	28½	3		5½	2½	7		5½	5
3.	De Kentering 1	8	27½	2	2½		4½	6½	6		6
4.	Oisterwijk 1	7	24½	2	5½	3½		4½	4	5	
5.	WLC 3	6	21½		1	1½	3½		4½	5½	5½
6.	De Vughtse Toren 2	3	19	1½		2	4	3½		3½	4½
7.	Dubbelschaak 3	2	18	2½	2½		3	2½	4½		3
8.	De Baronie 4	2	17	1	3	2		2½	3½	5	

T	Waalwijk 2	1657	Oisterwijk 1	1586	2½	5½
1.	Wim van Wanrooij	1859	Bart van den Berg	1671	1	0
2.	Leon van Gelder	1744	Stefan Hess	1913	0	1
3.	Joost Duquesnoy	1786	Roel Romanesco	1378	0	1
4.	Edgar van Dijk	1658	Richard van Zon		½	½
5.	Gerard Fedyszyn	1675	Ron Steeksma	1822	0	1
6.	Rene van Bijnen	1463	Bonny Strik	1481	0	1
7.	Ralph Schraven		Annelies Grijsbach	1250	0	1
8.	Godfried Couwenbergh	1412	Jasper van Zeist		1	0